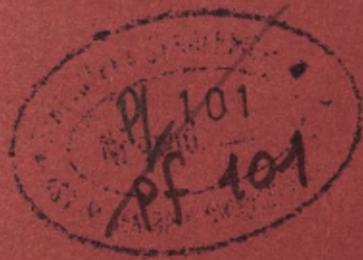

**AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO**
IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
JAWNE
Egz. Nr 1

Tezy na sympozjum na temat:

**KIERUNKI DOSKONALENIA DOWODZENIA
DYWIZJĄ W PODSTAWOWYCH RODZAJACH
WALKI**

**ORAZ PROJEKT ZAGADNIEN I UKŁADU PODRĘCZNIKA
„DOWODZENIE DYWIZJĄ (PULKIEM) W PODSTAWOWYCH
RODZAJACH WALKI”**

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASO WP
Archiwum Biuletynu Specjalnych

~~41103~~

WARSZAWA MARZEC 1975

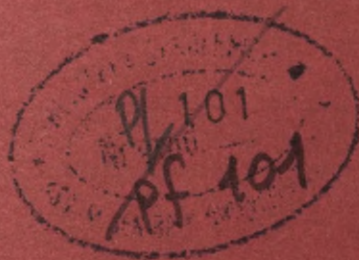
~~41103~~

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

IM. GENERAŁA BRONI
KAROLA ŚWIERCZEWSKIEGO

DO UŻYTKU
JAWNE

Egz. Nr 1

Tezy na sympozjum na temat:

KIERUNKI DOSKONALENIA DOWODZENIA
DYWIZJĄ W PODSTAWOWYCH RODZAJACH
WALKI
ORAZ PROJEKT ZAGADNIEŃ I UKŁADU PODRĘCZNIKA
„DOWODZENIE DYWIZJĄ (PULKIEM) W PODSTAWOWYCH
RODZAJACH WALKI”

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Batalionu Żołnierzy Specjalnych
Nr 41103

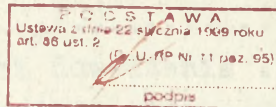
WARSZAWA MARZEC 1975

~~41103~~

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA SŁUŻBY SZTABÓW, KIEROWANIA I INFORMATYKI

JAWNE

Egz.nr 1

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

TEZY NA SYMPOZJUM

na temat:

„KIERUNKI DOSKONALENIA DOWODZENIA DYWIZJĄ W PODSTAWOWYCH RODZAJACH WALKI" /ORAZ PROJEKT ZAGADNIEŃ I UKŁADU PÓDRĘCZNIKA „DOWODZENIE DYWIZJĄ /PUŁKIEM/ W PODSTAWOWYCH RODZAJACH WALKI”/

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych

Nr ewid. _____

~~41103~~

W A R S Z A W A

marzec

1975 rok

S P I S T R E Ś C I

Str.

1. Cel i charakter symposium	4
2. Definicja dowodzenia. Dziedziny działalności występujące w dowodzeniu	5
3. Doskonalenie niektórych czynności dowodzenia	7
4. Doskonalenie struktury organizacyjnej sztabu dywizji..	11
5. Wybrane zagadnienia systemu dowodzenia	13
6. Opracowywanie dokumentów bojowych	15
7. Kierunki doskonalenia niektórych technicznych środków dowodzenia	15
8. Projekt układu podręcznika: Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w podstawowych rodzajach walki	16

Załączniki:

- Nr 1 - Decyzja dowódcy DZ /dotycząca natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi/.
- Nr 2 - Mapa robocza szefa sztabu /z elementami planu współdziałania/.
- Nr 3 - Mapa robocza dowódcy DZ /z wyrażoną decyzją do obrony/.
- Nr 4 - Mapa robocza dowódcy pz /z wyrażoną decyzją do natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi/.
- Nr 5 - Mapa robocza dowódcy pz /z wyrażoną decyzją do obrony/.
- Nr 6 - Mapa robocza starszego pomocnika szefa wydziału operacyjnego /z wyrażonym planem OPBMR/.
- Nr 7 - Plan likwidacji skutków uderzeń broni jądrowej nieprzyjaciela.
- Nr 8 - Schemat działania pułkowej grupy ratunkowo-ewakuacyjnej.
- Nr 9 - Model sieciowy organizacji pracy organów dowodzenia ZT w czasie przygotowania działań bojowych - na podstawie danych statystycznych otrzymanych ze sztabów DZ i DPanc.

1. CEL I CHARAKTER SYMPOZJUM

Potrzeba ujednoczenia poglądów na kierunki, zakres i metody doskonalenia dowodzenia tradycyjnie rozumianego wynika stąd, że jeszcze przez stosunkowo długi czas dowodzenie oparte na dotychczasowych środkach technicznych będzie przeważać. Trzeba zatem zapewnić mu możliwie największą efektywność. W zakresie dowodzenia jednostki, sztaby i uczelnie wojskowe zgromadziły wiele wartościowych doświadczeń i wniosków, których uogólnienie i krytyczne przewartościowanie może się walnie przyczynić do wzrostu efektywności dowodzenia. Na tej podstawie zamierza się wprowadzić w Siłach Zbrojnych PRL najlepsze jednolite zasady planowania i organizowania walki oraz dowodzenia oddziałami i związkami taktycznymi. Temu celowi ma służyć podręcznik „Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w podstawowych rodzajach walki” i regulamin „Służby polowej sztabów”.

Celem sympozjum jest ujednoczenie poglądów na doskonalenie dowodzenia związkami taktycznymi /oddziałem/ w polu oraz omówienie zagadnień i układu podręcznika „Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w podstawowych rodzajach walki”.

W tym aspekcie organizatorzy sympozjum proponują przedyskutować w czasie obrad następujące zagadnienia:

- a/ definicja dowodzenia;
- b/ dziedziny działalności występujące w dowodzeniu;
- c/ metody podejmowania decyzji przez dowódcę;
- d/ planowanie działań bojowych;
- e/ organizacja walki radioelektronicznej, likwidacji skutków uderzeń broni jądrowej nieprzyjaciela;
- f/ organizacja współdziałania z lotnictwem;
- g/ przekazywanie zadań bojowych;
- h/ doskonalenie struktury organizacyjnej sztabu dywizji;
- i/ niektóre zagadnienia dotyczące systemu dowodzenia:
 - organizacja stanowiska dowodzenia;
 - ochrona i obrona stanowisk dowodzenia;
- j/ opracowywanie dokumentów bojowych;
- k/ doskonalenie technicznych środków dowodzenia, szczególnie WD i środków organizacyjno-technicznych;
- l/ zagadnienia i układ podręcznika „Dowodzenie dywizją/pułkiem/ w podstawowych rodzajach walki”.

Symposium ma charakter roboczy dlatego też zwracamy się z prośbą o wzięcie udziału w dyskusji i przedstawienie własnych poglądów oraz wyników prowadzonych doświadczeń /osobistych, reprezentowanej jednostki lub instytucji/ dotyczących podanych problemów. Ponieważ czas trwania symposium jest ograniczony, uprzejmie prosimy uczestników o przygotowanie na piśmie wystąpień oraz innych materiałów i przekazanie ich do sekretariatu symposium, aby można je było w pełni wykorzystać w czasie opracowywania podręcznika.

2. DEFINICJA DOWODZENIA. DZIEDZINY DZIAŁALNOŚCI WYSTĘPUJĄCE W DOWODZENIU

Wprowadzenie do uzbrojenia związków taktycznych broni jądrowej i klasycznych środków walki o zwiększonej manewrowości, donośności i skuteczności rażenia spowodowało wyraźny wzrost znaczenia czynnika czasu. Czas reakcji organów dowodzenia na radykalne zmiany sytuacji musi być znacznie skrócony. Takie znaczenie, jakie dziś jeszcze mają minuty i sekundy, w latach osiemdziesiątych i następnych mogą mieć sekundy i ułamki sekund. Ciągłe skracanie czasu pełnego cyklu obiegu informacji stało się już prawidłowością. Człowiek nie jest w stanie zebrać, przetworzyć i przekazać niezbędnej informacji w ciągu minut i sekund, i dlatego też automatyzacja dowodzenia i kierowania środkami walki staje się obiektywną koniecznością w niezbyt już odległym czasie. Jest ona także warunkiem wygrania z nieprzyjacielem walki o przewagę w dowodzeniu.

Jednakże do 1980 roku najprawdopodobniej działać będą w naszych siłach zbrojnych jedynie eksperymentalne zautomatyzowane systemy dowodzenia dywizją, a powszechne ich wprowadzenie może nastąpić w latach osiemdziesiątych; dlatego też istnieje nadal pilna potrzeba doskonalenia tradycyjnego systemu dowodzenia dywizją /pułkiem/ uwzględniającego szeroko pojętą mechanizację i elementy automatyzacji oraz jej zastosowanie, w dalszej perspektywie czasowej.

2.1. Definicja dowodzenia

Proponujemy następującą definicję dowodzenia wojskami: dowodzenie wojskami jest to celowa działalność dowódców, sztabów i innych organów dowodzenia w zakresie przygotowania działań bojowych i kierowania wysiłków wojsk na pomyślne wykonanie zadań bojowych, realizuje się je dzięki twórczemu zastosowaniu zasad sztuki wojennej, zdobywaniu i studiowaniu danych o sytuacji, terminowemu podejmowaniu decyzji stosownie do zamiaru przełożonego i sytuacji, przekazywaniu zadań podwładnym i kontroli ich wykonania.

Podana definicja wskazuje osobę, cel i sposób dowodzenia. Podkreśla się w niej jednocześnie znaczenie twórczego stosowania zasad sztuki wojennej w dowodzeniu, a tym samym ścisłą więź twórczej i "technicznej" strony dowodzenia.

2.2. Potrzeba harmonijnego rozwijania wszystkich dziedzin działalności występujących w dowodzeniu

W procesie dowodzenia można wyróżnić cztery ściśle ze sobą powiązane i oddziałujące na siebie dziedziny działalności: twórczą, organizatorską, ideowo-polityczną i psychologiczną oraz techniczną.

Działalność twórcza przejawia się w kształtowaniu modelu dowodzenia zgodnego z charakterem walki oraz zastosowaniu zasad sztuki wojennej w procesie dowodzenia, a przede wszystkim w powzięciu decyzji o walce odpowiadającej zamiarowi przełożonego i realnym możliwościom wojsk własnych i nieprzyjaciela oraz konkretnej sytuacji.

Działalność organizatorska znajduje odzwierciedlenie w organizacji pracy dowództw, działań bojowych, współdziałania, pracy partyjno-politycznej i psychologicznej, wszechstronnego zabezpieczenia działań, szkolenia wojsk, służby porządkowo - ochronnej, zbierania i przekazywania doświadczeń, kontroli itp.

Działalność ideowo-polityczna i psychologiczna ma na celu kształtowanie wśród całego stanu osobowego właściwych postaw moralnych: umiłowania ojczyzny, oddania sprawie socjalizmu, nienawiści do wroga, wierności przysiędze i sztandarowi jednostki, koleżeństwa i braterstwa żołnierskiego i ludowe-

go państwa. Polega ona również na wyrobieniu odporności moralnej, psychicznej i fizycznej oraz szczególnie wysokiej sprawności w samodzielnym i twórczym myśleniu dowódców i wszystkich żołnierzy.

3. DOSKONALENIE NIEKTÓRYCH CZYNNOŚCI DOWODZENIA

3.1. Podejmowanie decyzji przez dowódcę

W celu zapewnienia wysokiej skuteczności dowodzenia należy doskonalić metodę podejmowania decyzji według elementów sytuacji i szerzej stosować metodę podejmowania według elementów decyzji, a także ważności i pilności zadań cząstkowych.

3.2. Planowanie działań bojowych

Na szczeblu dywizji jedność planowania i jednolitość planu nie znalazły jeszcze powszechnego zastosowania w praktyce planowania działań bojowych. W planowaniu działań bojowych, w których nie stosuje się broni masowego rażenia trzeba przewidywać i planować działania bojowe z jej użyciem. Te dwie istoty planowania należy przedstawić w jednym dokumencie - na mapie z decyzją dowódcy. Naszym zdaniem - z uwagi na niemożliwość ustalenia terminu rozpoczęcia działań z zastosowaniem broni masowego rażenia oraz w celu sprawnego przejścia do działań z jej zastosowaniem - wyłania się potrzeba jednolitego planowania działań bojowych prowadzonych bez użycia i z użyciem broni jądrowej. Takie planowanie powinno stać się zasadą. Jedność planowania polega na podejmowaniu decyzji oraz ustaleniu sposobów działania podległych oddziałów i wykorzystania posiadanych środków zarówno w warunkach zagrożenia użyciem broni jądrowej, jak i jej zastosowania. O zadaniach i sposobie walki w razie przejścia do działań z użyciem broni jądrowej dowódca dywizji powinien zczasu poinformować dowódców oddziałów w wytycznych do współdziałania.

3.3. Organizacja walki radioelektronicznej

W warunkach powszechnego stosowania środków walki radioelektronicznej trzeba sprawę tej walki traktować jako integralną część składową decyzji dowódcy dywizji. Pozytywne wyniki w walce ze środkami radioelektronicznymi nieprzyjaciela można uzyskać dzięki kompleksowemu uwzględnianiu jej w pracy dowódcy i wszystkich kierowniczych osób funkcyjnych dowództwa dywizji oraz zastosowaniu wszystkich dostępnych metod i środków.

Walka radioelektroniczna w dywizji obejmuje:

- ograniczenie możliwości efektywnego użycia przez nieprzyjaciela broni jądrowej oraz klasycznych środków rażenia;
- osłabienie siły uderzenia oddziałów i ZT pancernych i zmchanizowanych oraz oddziałów szturmowych nieprzyjaciela;
- naruszenie współdziałania wojsk nieprzyjaciela;
- przeciwdziałanie rozpoznaniu radioelektronicznemu nieprzyjaciela i ochronę własnego systemu dowodzenia przed zakłóceniami ze strony nieprzyjaciela.

W planowaniu i organizowaniu walki radioelektronicznej w dywizji udział biorą: dowódca i szef sztabu dywizji; szef wydziału operacyjnego i jeden oficer z wydziału operacyjnego; szef wydziału rozpoznawczego i łączności; szef artylerii, szef OPL i szef saperów.

Dowódca dywizji w decyzji o walce powinien w zakresie walki radioelektronicznej określić: podstawowe zadania walki radioelektronicznej oraz siły i środki, które należy wykorzystać do ich realizacji; czas i kierunek /rejon/ skupienia głównego wysiłku w tej walce, najskuteczniejsze sposoby i środki dezinformacji systemu dowodzenia /jakie punkty dowodzenia, węzły łączności i grupy środków radioelektronicznych należy zniszczyć lub obezwładnić i jakimi środkami oraz kiedy, z jakiej rubieży i w jakim okresie stosować zakłócenia systemów kierowania i dowodzenia nieprzyjaciela/.

Walkę radioelektroniczną planuje się i organizuje na głębokość zadania bojowego. Ogólne kierownictwo w zakresie planowania i organizacji walki radioelektronicznej sprawuje szef sztabu dywizji, a bezpośrednim wykonawcą tych zadań jest wyznaczony oficer z wydziału operacyjnego.

3.4. Likwidacja skutków uderzeń broni jądrowej nieprzyjaciela

W dostępnej literaturze spotyka się różnorodne poglądy dotyczące przedsięwzięć wchodzących w zakres likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR. Proponujemy przyjąć w tej dziedzinie następującą zasadę. Przez likwidację skutków użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia należy rozumieć zespół przedsięwzięć planistycznych i organizacyjnych realizowanych przez dowódców i sztaby, ocalałe siły wojsk porażonych, jak również specjalnie wydzielonych w celu usunięcia następstw użycia tej broni.

Likwidację skutków użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia przeprowadza się w celu przywrócenia w krótkim czasie zdolności bojowej oddziałów /pododdziałów/ i stworzenia warunków do pomyślnego wykonania zadania bojowego.

Likwidacja skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR obejmuje następujące przedsięwzięcia:

1. Rozpoznanie rejonu /rejonów/ użycia BMR.
2. Odtworzenie naruszonego /zdezorganizowanego/ systemu dowodzenia.
3. Odtworzenie zdolności bojowej wojsk:
 - prowadzenie akcji ratunkowo-ewakuacyjnej;
 - przywrócenie stanu moralno-psychicznego;
 - prowadzenie zabiegów specjalnych i sanitarnych;
 - odtworzenie struktury organizacyjnej porażonych wojsk lub stworzenie nowej;
 - odtworzenie materiałowo-technicznego zaopatrzenia.
4. Stwarzanie warunków do pomyślnego wykonania zadań, a mianowicie:
 - wyprowadzenie oddziałów /pododdziałów/ z rejonów zagrażających ich bezpieczeństwu;
 - postawienie ocalałym oddziałom /pododdziałom/ zadań bojowych stosownie do zaistniałej sytuacji /sposób pokonania stref skażeń i pożarów, odtworzenie ugrupowania bojowego, systemu ognia i zapór inżynierskich/, jak również współdziałania oraz zabezpieczenia działań bojowych;
 - postawienie oddziałom /pododdziałom/ zadań związanych z likwidacją skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR.

Likwidacja skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR jest integralną częścią OPBMR.

Planowanie i organizowanie likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR w okresie planowania i organizowania działań bojowych ma na celu zapewnienie najwyższego stanu gotowości sztabów i wojsk do wykonania zadań związanych z usuwaniem skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR.

Zaplanowane przedsięwzięcia likwidacji skutków BMR obrazuje się na mapach roboczych; jednego z oficerów wydziału operacyjnego, szefów rodzajów wojsk, kwatermistrza i szefa służby technicznej. Sposób przedstawienia tych zagadnień na mapie podany jest w załączniku nr 6 "Mapa robocza starszego pomocnika szefa wydziału operacyjnego sztabu dywizji" /z wyrażonymi elementami OPBMR/. Dane, których nie można zobrazować na mapie, oficerowie zapisują w notatnikach.

Po wykonaniu uderzeń jądrowych przez nieprzyjaciela aktualizuje się uprzednio zaplanowane przedsięwzięcia dotyczące likwidacji skutków BMR stosownie do zaistniałej sytuacji, opracowując na mapie starszego pomocnika szefa wydziału operacyjnego sztabu dywizji "Plan likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR"; którego treść przedstawicno w załączniku nr 7.

3.5. Organizacja współdziałania z lotnictwem

W związku z masowym użyciem samolotów i śmigłowców na współczesnym i przewidywanym polu walki lotnictwo powinno ściśle współdziałać z oddziałami i pododdziałami wojsk lądowych, a przede wszystkim - z oddziałami obrony przeciwlotniczej. Rozwiązania wymagają takie zagadnienia, jak zapewnienie współdziałania pomiędzy samolotami i śmigłowcami a oddziałami piechoty i czołgów oraz naziemnymi środkami OPL, a także szybka identyfikacja własnych samolotów i śmigłowców. Uważamy, że punkt kierowania lotnictwem^{x/} należy rozmieszczać na SD dywizji wspólnie z punktem kierowania obroną przeciwlotniczą. Wspólne rozmieszczenie tych punktów zapewni - lepsze warunki organizacji współdziałania lotnictwa z paplot i pododdziałami OPL oraz oddziałami piechoty i czołgów. Natomiast na szczeblu puł-

^{x/} Terminologia zgodnie z nową strukturą systemu dowodzenia wojskami armii lotniczej.

ku /pz, pcz/, na którego kierunku będą działać uzbrojone śmigłowce dla współdziałania z nimi należy wykorzystać wydzielony punkt naprowadzenia i wskazywania celów organizowany siłami i środkami wojsk lotniczych. Dla identyfikacji własnych samolotów i śmigłowców konieczne jest wyposażenie obsłóg zestawów rakiet plot oraz pododdziałów OPL w miniaturowe urządzenia elektroniczne identyfikacji "swój - obcy".

3.6. Przekazywanie zadań bojowych

Przekazywanie zadań bojowych powinno być dostosowane do wymagań konkretnej sytuacji, posiadanych technicznych środków dowodzenia i czasu, jaki jest niezbędny dla wykonawców tych zadań. Zależnie od sytuacji i czasu zadanie bojowe formułuje się w rozkazie bojowym lub zarządzeniu bojowym. W toku walki zadanie bojowe należy formułować w zarządzeniu bojowym. Takie nazwy tych dokumentów bojowych proponujemy dlatego, że stosuje się je powszechnie w Armii Radzieckiej i są zrozumiałe we wszystkich państwach Układu Warszawskiego.

4. DOSKONALENIE STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ SZTABU DYWIZJI

Z uwagi na to, że do lat osiemdziesiątych nie przewiduje się zasadniczych zmian w strukturze organizacyjnej dywizji struktura organizacyjna jej sztabu nie wymaga zasadniczych zmian, lecz tylko udoskonalenia. Doskonalenie struktury organizacyjnej sztabu dywizji powinno zapewnić sprawną realizację zadań do czasu wyposażenia dywizji w polowy zautomatyzowany system dowodzenia w okresie jego wprowadzania /przejęciowym/oraz po wprowadzeniu systemu.

Do czasu wyposażenia dywizji w zautomatyzowany system dowodzenia doskonalenie struktury organizacyjnej jej organów dowodzenia nie powinno polegać na zwiększeniu ilości komórek funkcjonalnych i stanu osobowego lecz na bardziej równomiernym ich obciążeniu zadaniami racjonalizacji pracy.

W związku ze zwiększeniem ilości zadań i znaczenia walki radioelektronicznej wynika potrzeba wydzielenia z wydziału operacyjnego jednego lub dwóch oficerów, odpowiednio przygotowanych, do realizacji zadań związanych z walką radioelektroniczną.

Z uzyskanych doświadczeń wynika także celowość powołania na okres „W” zintegrowanego wydziału organizacji, uzupełnień i personalnego w składzie czterech oficerów i dwóch podoficerów i podporządkowanie go szefowi sztabu dywizji. Wydział ten powinien być przygotowany do realizacji zadań z zakresu drugiej specjalności wydziału operacyjnego.

Z uwagi na to, że wydział administracyjno - gospodarczy spełnia rolę organizatorską, to jego zadania może realizować komendant SD oraz dowódca kompanii ochrony i regulacji ruchu. Dlatego też proponujemy wydział ten zlikwidować, a jego etaty wykorzystać do wzmocnienia wydziału operacyjnego.

Wyposażenie sztabu dywizji w zautomatyzowany system dowodzenia i przejęcie przez ten system części czynności dotychczas wykonywanych przez oficerów sztabu spowoduje zmiany w strukturze organizacyjnej sztabu. Należy przypuszczać, że w okresie przejściowym /wdrożeniowym/ stan osobowy sztabu dywizji prawdopodobnie się zwiększy. Spowodowane to będzie koniecznością zachowania dwóch systemów - tradycyjnego i zautomatyzowanego. W okresie przejściowym do istniejącej struktury organizacyjnej organów dowodzenia dywizji będzie prawdopodobnie włączone dywizyjne centrum informatyczne.

Po wprowadzeniu eksperymentalno-użytkowego, zautomatyzowanego systemu dowodzenia struktura organizacyjna sztabu dywizji może być następująca:

- szef sztabu dywizji;
- wydział operacyjny - 6 oficerów i 1 podoficer;
- wydział rozpoznawczy - 3 oficerów;
- wydział łączności - 5 oficerów /w tym 1 lub 2 oficerów ds. łączności teledacyjnej/;
- wydział organizacji i uzupełnień - 3 oficerów;
- dywizyjne centrum informatyczne - 4 lub 5 oficerów, 3 lub 4 podoficerów;
- kancelaria sztabu dywizji - 2 podoficerów.

Ogółem w sztabie dywizji 22 lub 23 oficerów, 6 lub 7 podoficerów.

Po zastosowaniu użytkowej wersji zautomatyzowanego systemu dowodzenia dywizją struktura ta ulegnie dalszym przeobrażeniom i powstaną możliwości zmniejszenia liczby oficerów sztabu.

5. WYBRANE ZAGADNIENIA SYSTEMU DOWODZENIA

5.1. Organizacja stanowisk dowodzenia

Stanowiska dowodzenia z uwagi na ważną rolę, jaką spełniają na polu walki, będą obiektami szczególnego zainteresowania nieprzyjaciela. Są one i będą narażone na ciągłe rozpoznawanie i niszczenie /obezwładnianie/ zarówno klasycznymi, jak i jądrowymi środkami rażenia. Ciągłość dowodzenia można osiągnąć między innymi poprzez zorganizowanie zawczasu równolegle funkcjonujących na szczeblu dywizji SD, KSD i WSD /w obronie ZSD/. Ponadto w dywizji powinien być w miarę potrzeb organizowany powietrzny element dowodzenia /PED/ oraz punkt dowódczo-obszerny /PDO/. Na szczeblu pułku należy zawczasu organizować SD i KSD, powinny one funkcjonować równolegle.

Łączenie KSD i SD na szczeblu pułku - jak to się często zdarza na ćwiczeniach - jest nie do przyjęcia.

W dywizji należy także zawczasu organizować WSD /w obronie ZSD/; powinno ono funkcjonować równolegle z SD. Skład osobowy WSD /ZSD/ może być następujący: zastępca dowódcy dywizji jako dowódca WSD /ZSD/; jeden oficer z wydziału operacyjnego; po jednym oficerze z wydziałów: rozpoznawczego i łączności lub z szefostwa artylerii. Wyposażenie WSD /ZSD/ może być następujące: jeden WD np. R-3z lub R-3; jedna radiostacja średniej mocy oraz jeden transporter opancerzony /wóz ochrony/. Tak zorganizowane WSD /ZSD/ miałyby możliwość natychmiastowego przejęcia dowodzenia oddziałami w razie zniszczenia SD. Oczywiście w późniejszym terminie powinno ono być wzmocnione siłami i środkami spoza organu dowódczego dywizji.

W warunkach wysoce manewrowego pola walki duże usługi dla potrzeb dowodzenia oddziałami może oddać PED, szczególnie w marszu, pościgu, boju spotkaniowym itp. Skład osobowy PED nie jest stały i zależy od konkretnej sytuacji bojowej, zadań do wykonania i pojemności PED. W dywizji celowo jest organizować dodatkowe PED, a w przyszłości mieć klucz PED w składzie 3 śmigłowców. Pozwoliłoby to na przydzielanie PED do sztabu pułku /pz, pcz/. PED powinny być jak najszybciej wyposażone w urządzenia identyfikacji „swój - obcy”.

Punkt dowódczo-obszernwacyjny może być organizowany na szczeblu dywizji i pułku, zwłaszcza w natarciu na kierunku przełamania, forsowania przeszkody wodnej itp., a w obronie na czas wykonywania kontrataku drugim rzutem dywizji czy pułku. Dowodzenie z PDO powinno być krótkotrwałe.

5.2. Organizacja ochrony i obrony stanowisk dowodzenia

Z zagadnień dotyczących ochrony i obrony stanowisk dowodzenia proponujemy przedyskutować obronę przeciwlotniczą oraz sposoby uodpornienia stanowisk dowodzenia na działanie broni jądrowej i ognia klasycznych środków rażenia.

Obrona przeciwlotnicza stanowisk dowodzenia we współczesnych warunkach nabiera szczególnego znaczenia i dlatego proponujemy wyposażyć pododdziały ochrony i regulacji ruchu oraz łączności w rakiety plot zdolne do niszczenia lotnictwa nieprzyjaciela na małych wysokościach. Ilość zestawów rakiet powinna zapewnić możliwość organizacji jednoczesnej osłony w dywizji trzech, a w pułku dwóch stanowisk dowodzenia. Również wozy dowodzenia i pojazdy mechaniczne, na których zamontowane są środki łączności, powinny być wyposażone w środki OPL.

Zwiększenie odporności stanowisk dowodzenia na rażące działanie nieprzyjaciela można osiągnąć poprzez opancerzenie wszystkich pojazdów mechanicznych, w których urządzone są stanowiska pracy i zamontowane techniczne środki łączności. Istotne znaczenie ma także właściwy wybór rejonów ich rozwinięcia oraz rozmieszczenia w nim sił i środków. Stanowiska dowodzenia należy rozmieszczać we wsiach, na skrajach miejscowości i miast oraz w wąwozach, jarach i niedużych zagajnikach. W rejonie rozwinięcia SD należy oddzielnie /w odległości od 1-3 km/ rozmieszczać grupę operacyjną, węzeł łączności /przede wszystkim nadajniki średniej mocy/, grupę zabezpieczenia oraz lądowisko na szczeblu dywizji. W zakresie maskowania i dezinformacji nieprzyjaciela należy nadajniki radiowe wykorzystywać do przekazywania informacji tylko w tych wypadkach, w których wykorzystanie innych środków jest niemożliwe lub niecelowe. W dywizji trzeba z zasady organizować jedno pozorne stanowisko dowodzenia i dążyć do wprowadzenia w jak najkrótszym terminie urzą -

dzeń do automatycznego utajnienia informacji i skrócenia czasu ich przekazu do kilku - kilkudziesięciu sekund/dzięki urządzeniom teledacyjnym, szybkiej telegrafii oraz lapidarności treści informacji i wykorzystaniu sformalizowanych dokumentów/. Istnieje także potrzeba wprowadzenia takich siatek maskujących, które zapewnią lepsze warunki maskowania niż ma to miejsce obecnie.

6. OPRACOWYWANIE DOKUMENTÓW BOJOWYCH

Graficzne dokumenty bojowe na szczeblu dywizji i pułku z zasady powinny być opracowywane na mapach roboczych dowódcy i pozostałych oficerów sztabu dywizji i pułku. W wyjątkowych wypadkach, gdy sztab dywizji dysponuje dostateczną ilością czasu, niektóre graficzne dokumenty mogą być opracowywane na oddzielnych mapach. Nasze propozycje co do sposobu opracowywania niektórych dokumentów bojowych przedstawiamy w załącznikach nr 1-8.

7. KIERUNKI DOSKONALENIA NIEKTÓRYCH TECHNICZNYCH ŚRODKÓW DOWODZENIA

W skład organów dowodzenia dywizji powinny wchodzić odpowiednio przygotowane i wyposażone wozy dowodzenia oraz opancerzone wozy sztabowe i inne pojazdy mechaniczne. Wozy dowodzenia i opancerzone wozy sztabowe trzeba wyposażać w odpowiednie techniczne środki łączności i urządzenia do automatycznego utajnienia przekazywanej informacji, jej obrazowania i utrwalania. Środki organizacyjno-techniczne należy montować w wozach dowodzenia i opancerzonych wozach sztabowych. Powinny się one odznaczać małymi rozmiarami, stabilnością i niezawodnością działania.

Środki organizacyjno-techniczne, nie zamontowane w wozach dowodzenia i nie przystosowane do pracy w ruchu z zasady nie powinny być wykorzystywane na szczeblach taktycznych. Niezależnie od ilości urządzeń znajdujących się w wozach dowodzenia lub opancerzonych wozach sztabowych należy montować taką ilość urządzeń technicznych, która zapewniałaby dogodne warunki pracy.

W czasie obrad proponujemy również przedyskutować zagadnienia i układ podręcznika „Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w podstawowych rodzajach walki”. Projekt zagadnień i układu podręcznika przedstawiamy w punkcie 8 niniejszego opracowania.

8. PROJEKT UKŁADU PODRECZNIKA

„DOWODZENIE DYWIZJĄ /PUŁKIEM/ W PODSTAWOWYCH RODZAJACH WALKI”

Część pierwsza

1. OGÓLNE ZASADY DOWODZENIA

2. SYSTEM DOWODZENIA WOJSKAMI NA SZCZEBŁACH TAKTYCZNYCH

2.1. Organa dowodzenia.

2.2. Techniczne środki dowodzenia.

2.3. Stanowiska dowodzenia.

2.4. Obsada stanowisk dowodzenia.

2.5. Organizacja pracy na stanowisku dowodzenia.

3. METODY PRACY DOWÓDZTWA DYWIZJI /PUŁKU/ W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

3.1. Czynniki wpływające na organizację i metody pracy dowódcy, sztabu oraz szefów rodzajów wojsk i służb w procesie dowodzenia.

3.2. Nowe techniki i metody w procesie decyzyjnym.

3.3. Zbieranie i studiowanie informacji.

3.4. Planowanie działań bojowych.

3.5. Przekazywanie podwładnym decyzji dowódcy o walce, organizacja współdziałania oraz zabezpieczenia działań bojowych i dowodzenia.

3.6. Prowadzenie działalności partyjno-politycznej.

3.7. Przygotowanie wojsk do działań,

3.8. Utrzymanie wysokiej gotowości bojowej wojsk.

3.9. Kontrola.

4. PRACA SZTABU DYWIZJI /PUŁKU/ W ZAKRESIE ZABEZPIECZENIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH

4.1. Rozpoznanie.

- 4.2. Obrona wojsk przed bronią masowego rażenia.
- 4.3. Obrona przeciwlotnicza.
- 4.4. Ubezpieczenie.
- 4.5. Zabezpieczenie inżynieryjne.
- 4.6. Maskowanie.
- 4.7. Przeciwdziałanie radioelektroniczne.
- 4.8. Zabezpieczenie hydrologiczno-meteorologiczne.
- 4.9. Zabezpieczenie topograficzne.
- 4.10. Zabezpieczenie tyłowe.
- 4.11. Planowanie i organizacja służby porządkowo-ochronnej.

5. DOWODZENIE DYWIZJĄ /PUŁKIEM/ W MARSZU ORAZ PODCZAS PRZEWOZU WOJSK

- 5.1. Dowodzenie podczas planowania i organizowania marszu oraz przewozu wojsk.
- 5.2. Dowodzenie podczas odbywania marszu oraz przewozu wojsk.

6. DOWODZENIE DYWIZJĄ /PUŁKIEM/ W NATARCIU

- 6.1. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi.
 - 6.1.1. Praca dowódcy i sztabu dywizji /pułku/ do czasu otrzymania zadania bojowego.
 - 6.1.2. Praca dowódcy i sztabu dywizji /pułku/ po otrzymaniu zadania bojowego.
 - 6.1.2.1. Przekazanie podwładnym zarządzeń wstępnych.
 - 6.1.2.2. Powzięcie decyzji do natarcia.
 - 6.1.2.3. Przekazanie wykonawcom zadań bojowych, wytycznych do współdziałania i zarządzeń zabezpieczenia działań bojowych.
 - 6.1.2.4. Przekształcenie decyzji w plan natarcia.
 - 6.1.2.5. Przeprowadzenie rekonesansu na szczeblu dywizji /pułku/ i sprecyzowanie /postawienie/ zadań bojowych.
 - 6.1.2.6. Organizacja współdziałania.
 - 6.1.3. Praca szefów rodzajów wojsk i służb dywizji /pułku/ podczas planowania i organizowania natarcia.
 - 6.1.4. Planowanie i organizacja wykorzystania eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych oraz współdziałania z lotnictwem.

- 6.2. Praca organów dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia z marszu w skrajnie ograniczonym czasie.
- 6.3. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia z rejonów znajdujących się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem.
- 6.4. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania forsowania przeszkody wodnej.
- 6.5. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia wzdłuż wybrzeża morskiego.
- 6.6. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia w nocy.
- 6.7. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania natarcia w mieście /w rejonie zurbanizowanym/.
- 6.8. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizacji natarcia w terenie górzystym.
- 6.9. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ będącą w natarciu w drugim rzucie armii /dywizji/.
- 6.10. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w toku natarcia.
- 6.10.1. Praca organów dowodzenia w czasie przesunięcia dywizji /pułku/ i ogniowego przygotowania natarcia.
- 6.10.2. Praca organów dowodzenia podczas przełamywania obrony pierwszego rzutu nieprzyjaciela.
- 6.10.3. Praca organów dowodzenia podczas walki z odwodami nieprzyjaciela.
- 6.10.4. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ podczas pościgu.
- 6.10.5. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ podczas boju spotkaniowego.
- 6.10.6. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w czasie przechodzenia od działań konwencjonalnych do działań z użyciem broni masowego rażenia.
- 6.10.7. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w celu wykonania zadań po pierwszym uderzeniu jądrowym i podczas likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia.

7. DOWODZENIE DYWIZJĄ /PUŁKIEM/ W OBRONIE

- 7.1. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ podczas planowania i organizowania obrony.

- 7.1.1. Praca dowódcy i sztabu podczas planowania i organizowania obrony.
- 7.1.2. Praca szefów rodzajów wojsk i służb podczas planowania i organizowania obrony.
- 7.1.3. Planowanie i organizacja wykorzystania eskadry śmigłowców rozpoznawczo-łącznikowych i współdziałania z lotnictwem w obronie.
- 7.2. Dowodzenie dywizją /pułkiem/ w toku walki obronnej.
- 7.3. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ w obronie miasta /rejonu zurbanizowanego/.
- 7.4. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ w obronie w nocy.
- 7.5. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ w obronie szerokiej przeszkody wodnej.
- 7.6. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ w obronie wybrzeża morskiego.
- 7.7. Właściwości dowodzenia dywizją /pułkiem/ w obronie, działającą w drugim rzucie armii /dywizji/.

8. ZADANIA, METODY I ORGANIZACJA KONTROLI

- 8.1. Zadania i metody przeprowadzania kontroli.
- 8.2. Organizowanie i prowadzenie kontroli.

9. STUDIOWANIE I UPOWSZECHNIANIE DOŚWIADCZEŃ BOJOWYCH

- 9.1. Zadania organów dowodzenia dywizji /pułku/ w zakresie studiowania doświadczeń bojowych.
- 9.2. Praca organów dowodzenia dywizją /pułkiem/ nad upowszechnianiem doświadczeń bojowych w wojsku.

Część druga

ZASADY OPRACOWYWANIA I WZORY DOKUMENTÓW BOJOWYCH

1. ZASADY OPRACOWYWANIA DOKUMENTÓW BOJOWYCH
2. WZORY DOKUMENTÓW BOJOWYCH OPRACOWYWANYCH W DYWIZJI
 - 2.1. Wzory dokumentów graficznych.
 - 2.1.1. Plan marszu dywizji.
 - 2.1.2. Plan przewozu dywizji transportem kolejowym.
 - 2.1.3. Plan przesunięcia dywizji sposobem kombinowanym.

- 2.1.4. Plan służby porządkowo-ochronnej na czas marszu dywizji.
- 2.1.5. Plan obrony przeciwlotniczej dywizji w marszu.
- 2.1.6. Mapa robocza dowódcy dywizji /z decyzją do natarcia z marszu bez zajmowania rejonu wyjściowego/.
- 2.1.7. Decyzja dowódcy dywizji do natarcia /z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi/.
- 2.1.8. Decyzja dowódcy dywizji do natarcia /z rejonu wyjściowego położonego w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem/.
- 2.1.9. Mapa robocza dowódcy dywizji /z decyzją do natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej z marszu/.
- 2.1.10. Decyzja dowódcy dywizji do natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej z planowym przygotowaniem.
- 2.1.11. Decyzja dowódcy dywizji do natarcia w mieście.
- 2.1.12. Decyzja dowódcy dywizji do natarcia w terenie lesistogórzystym.
- 2.1.13. Mapa robocza dowódcy dywizji /z decyzją do pościgu/.
- 2.1.14. Mapa robocza dowódcy dywizji /z decyzją do boju spotkaniowego/.
- 2.1.15. Mapa robocza szefa sztabu dywizji /z elementami planu współdziałania/.
- 2.1.16. Mapa robocza starszego pomocnika szefa wydziału operacyjnego /z planem OPBMR w natarciu dywizji/.
- 2.1.17. Plan likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela w natarciu dywizji.
- 2.1.18. Plan walki radioelektronicznej dywizji w natarciu.
- 2.1.19. Plan służby porządkowo-ochronnej w natarciu dywizji.
- 2.1.20. Meldunek bojowy dywizji /graficzny/.
- 2.1.21. Plan rozpoznania dywizji w natarciu.
- 2.1.22. Schemat łączności radiowej dywizji w natarciu.
- 2.1.23. Schemat łączności radioliniowej i przewodowej dywizji w natarciu.
- 2.1.24. Schemat łączności wojskowej poczty polowej dywizji w natarciu.
- 2.1.25. Schemat łączności specjalnej dywizji w natarciu.
- 2.1.26. Plan działań bojowych drt i artylerii dywizji w natarciu.
- 2.1.27. Plan obrony przeciwlotniczej dywizji w natarciu.

- 2.1.28. Plan zabezpieczenia inżynieryjnego natarcia dywizji.
- 2.1.29. Plan zabezpieczenia chemicznego natarcia dywizji.
- 2.1.30. Plan organizacji tyłów dywizji w natarciu.
- 2.1.31. Plan zabezpieczenia technicznego natarcia dywizji.
- 2.1.32. Mapa robocza dowódcy dywizji /z decyzją do obrony organizowanej w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem/.
- 2.1.33. Decyzja dowódcy dywizji do obrony organizowanej bez styczności z nieprzyjacielem.
- 2.1.34. Decyzja dowódcy dywizji do obrony w mieście.
- 2.1.35. Decyzja dowódcy dywizji do obrony w terenie lesisto-górzystym.
- 2.1.36. Decyzja dowódcy dywizji do obrony szerokiej przeszkody wodnej.
- 2.1.37. Mapa robocza starszego pomocnika szefa wydziału operacyjnego /z planem OPBMR w obronie dywizji/.
- 2.1.38. Plan likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela w obronie dywizji.
- 2.1.39. Plan walki radioelektronicznej dywizji w obronie.
- 2.1.40. Meldunek bojowy dywizji /w formie graficznej/.
- 2.1.41. Plan rozpoznania dywizji w obronie.
- 2.1.42. Schemat łączności radiowej dywizji w obronie.
- 2.1.43. Schemat łączności radioliniowej i przewodowej dywizji w obronie.
- 2.1.44. Schemat łączności wojskowej poczty polowej dywizji w obronie.
- 2.1.45. Schemat łączności specjalnej dywizji w obronie.
- 2.1.46. Plan działań bojowych drt i artylerii dywizji w obronie.
- 2.1.47. Plan obrony przeciwlotniczej dywizji w obronie.
- 2.1.48. Plan zabezpieczenia inżynieryjnego obrony dywizji.
- 2.1.49. Plan zabezpieczenia chemicznego obrony dywizji.
- 2.1.50. Plan organizacji tyłów dywizji w obronie.
- 2.1.51. Plan zabezpieczenia technicznego obrony dywizji.

2.2. WZORY DOKUMENTÓW PISEMNYCH

- 2.2.1. Rozkaz bojowy dywizji do marszu.
- 2.2.2. Rozkaz bojowy dywizji do przewozu transportem kolejowym.
- 2.2.3. Rozkaz bojowy dywizji do przesunięcia sposobem kombinowanym.

- 2.2.4. Rozkaz bojowy do marszu dla jednego pułku.
- 2.2.5. Rozkaz bojowy do przewozu transportem kolejowym dla jednego pułku.
- 2.2.6. Rozkaz bojowy do przesunięcia sposobem kombinowanym dla jednego pułku.
- 2.2.7. Tabela zakładowania dywizji na transport kolejowy.
- 2.2.8. Zarządzenie wstępne dywizji do marszu.
- 2.2.9. Zarządzenie wstępne dywizji do przewozu transportem kolejowym.
- 2.2.10. Zarządzenie wstępne dywizji do przesunięcia sposobem kombinowanym.
- 2.2.11. Zarządzenie do organizacji łączności dywizji w marszu.
- 2.2.12. Rozkaz bojowy dywizji do natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi.
- 2.2.13. Rozkaz bojowy dywizji do natarcia z rejonu wyjściowego znajdującego się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem.
- 2.2.14. Rozkaz bojowy do natarcia dla jednego pułku.
- 2.2.15. Zarządzenie bojowe do natarcia dla jednego pułku.
- 2.2.16. Zarządzenie do obrony przed bronią masowego rażenia dywizji w natarciu.
- 2.2.17. Zarządzenie do organizacji służby porządkowo-ochronnej dywizji w natarciu.
- 2.2.18. Zarządzenie do organizacji walki radioelektronicznej dywizji w natarciu.
- 2.2.19. Zarządzenie wstępne dywizji do natarcia.
- 2.2.20. Zarządzenie do organizacji rozpoznania dywizji w natarciu.
- 2.2.21. Zarządzenie do organizacji łączności dywizji w natarciu.
- 2.2.22. Meldunek bojowy dywizji.
- 2.2.23. Sprawozdanie operacyjne dywizji.
- 2.2.24. Rozkaz bojowy dywizji do obrony.
- 2.2.25. Rozkaz bojowy do obrony dla jednego pułku.
- 2.2.26. Zarządzenie bojowe do obrony dla pułku.
- 2.2.27. Zarządzenie do obrony przed bronią masowego rażenia dywizji w obronie.
- 2.2.28. Zarządzenie do organizacji walki radioelektronicznej dywizji w obronie.

- 2.2.29. Zarządzenie wstępne dywizji do obrony.
- 2.2.30. Zarządzenie do organizacji rozpoznania dywizji w obronie.
- 2.2.31. Zarządzenie do organizacji łączności dywizji w obronie.
- 2.2.32. Meldunek bojowy dywizji.

3. WZORY DOKUMENTÓW BOJOWYCH OPRACOWYWANYCH W PUŁKU

- 3.1. Wzory dokumentów graficznych.
 - 3.1.1. Plan marszu pułku.
 - 3.1.2. Plan przewozu pułku transportem kolejowym.
 - 3.1.3. Plan przesunięcia pułku sposobem kombinowanym.
 - 3.1.4. Mapa robocza szefa OPL pułku /z planem obrony plot w marszu/.
 - 3.1.5. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia z marszu bez zajmowania rejonu wyjściowego/.
 - 3.1.6. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia z rejonu wyjściowego położonego w głębi/.
 - 3.1.7. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia z rejonu wyjściowego znajdującego się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem/.
 - 3.1.8. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej z marszu/.
 - 3.1.9. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej z planowym przygotowaniem/.
 - 3.1.10. Decyzja dowódcy pułku do natarcia w mieście.
 - 3.1.11. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do natarcia w terenie lesisto-górzystym/.
 - 3.1.12. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do pościgu/.
 - 3.1.13. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do boju spotkaniowego/.
 - 3.1.14. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do działania jako OW/.
 - 3.1.15. Mapa robocza szefa sztabu pułku /z elementami planu współdziałania/.
 - 3.1.16. Mapa robocza oficera sztabu pułku /z planem obrony przed bronią masowego rażenia w natarciu pułku/.
 - 3.1.17. Mapa robocza oficera sztabu pułku /z planem likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela w natarciu pułku/.

- 3.1.18. Meldunek bojowy pułku /w formie graficznej/.
- 3.1.19. Mapa robocza starszego pomocnika szefa sztabu ds. rozpoznania /z planem rozpoznania w natarciu/.
- 3.1.20. Schemat łączności radiowej pułku w natarciu.
- 3.1.21. Schemat łączności radioliniowej i przewodowej pułku w natarciu.
- 3.1.22. Mapa robocza szefa OPL pułku /z planem obrony przeciwlotniczej w natarciu/.
- 3.1.23. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do obrony organizowanej w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem/.
- 3.1.24. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do obrony organizowanej w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem/.
- 3.1.25. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do obrony w mieście/.
- 3.1.26. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do obrony w terenie lesisto-górzystym/.
- 3.1.27. Mapa robocza dowódcy pułku /z decyzją do obrony szerokiej przeszkody wodnej/.
- 3.1.28. Mapa robocza oficera sztabu pułku /z planem OPBMR w obronie pułku/.
- 3.1.29. Mapa robocza oficera sztabu pułku /z planem likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela w obronie pułku/.
- 3.1.30. Meldunek bojowy pułku /w formie graficznej/.
- 3.1.31. Mapa robocza starszego pomocnika szefa sztabu ds. rozpoznania /z planem rozpoznania w obronie/.
- 3.1.32. Schemat łączności radiowej pułku w obronie.
- 3.1.33. Schemat łączności radioliniowej i przewodowej pułku w obronie.

3.2. WZORY DOKUMENTÓW PISEMNYCH

- 3.2.1. Rozkaz bojowy pułku do marszu.
- 3.2.2. Rozkaz bojowy pułku do przewozu transportem kolejowym.
- 3.2.3. Rozkaz bojowy pułku do przesunięcia sposobem kombinowanym.
- 3.2.4. Tabela zażądowania pułku na transport kolejowy.
- 3.2.5. Zarządzenie wstępne pułku do marszu.
- 3.2.6. Rozkaz bojowy pułku do natarcia z marszu z rejonu wyjściowego położonego w głębi.

- 3.2.7. Rozkaz bojowy pułku do natarcia z rejonu wyjściowego znajdującego się w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem.
- 3.2.8. Zarządzenie bojowe do natarcia dla batalionu.
- 3.2.9. Zarządzenie wstępne pułku do natarcia.
- 3.2.10. Meldunek bojowy pułku w natarciu.
- 3.2.11. Rozkaz bojowy pułku do obrony.
- 3.2.12. Zarządzenie bojowe do obrony dla batalionu.
- 3.2.13. Zarządzenie wstępne pułku do obrony.
- 3.2.14. Meldunek bojowy pułku w obronie.

4. INNE DOKUMENTY OPRACOWYWANE W DYWIZJI I PUŁKU

- 4.1. Plan rekonesansu pułku.
- 4.2. Plan rekonesansu dywizji.
- 4.3. Model sieciowy organizacji marszu.
- 4.4. Model sieciowy organizacji natarcia /obrony/.
- 4.5. Plan ochrony i obrony SD pułku.
- 4.6. Plan ochrony i obrony SD dywizji.
- 4.7. Schemat rozmieszczenia SD pułku i ugrupowania marszowego.
- 4.8. Schemat rozmieszczenia SD dywizji i ugrupowania marszowego.
- 4.9. Plan-terminarz przygotowania działań bojowych.

Wyk. w 100 egz.

Egz. nr 1-100-bibl.główna OZS

Wyk. ppłk PIOTROWSKI

Druk JD, dn. 1.IV.1975 r.

nr pf-285/pf-860/WW.

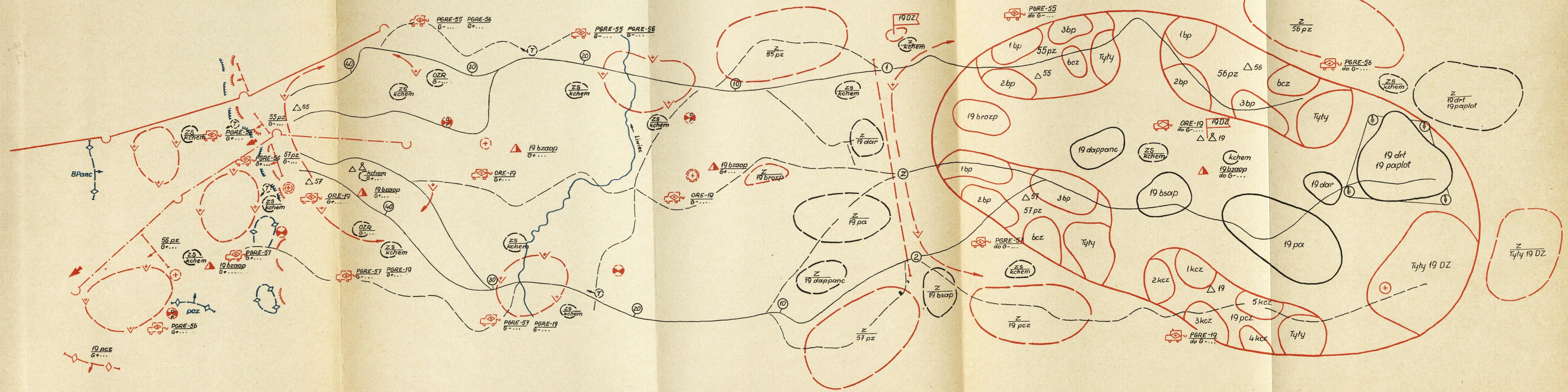
Kor. N.E.

MAPA ROBOCZA STARSZEGO POMOCNIKA SZEFA WYDZIAŁU OPERACYJNEGO

(Z WYRAŻONYM PLANEM OPBMR) *

Rzeczono:
Zakończono:

Załącznik nr 6
do II części opracowania
[Redacted]
Egz. Nr.

WYKONANO 100 EGZ
Egz. Nr. 1-100 B.O. OZSp
oprac. plk GODLEŚ
rys. RS dn. 28. II. 1975r
Nr. Ks. 531/WW *

* Na mapie nie pisze się.

LEGENDA:

PGRE-55 (Pułkowa Grupa Ratunkowo Ewakuacyjna 55 pz.)

Przewidywany rejon strat masowych.

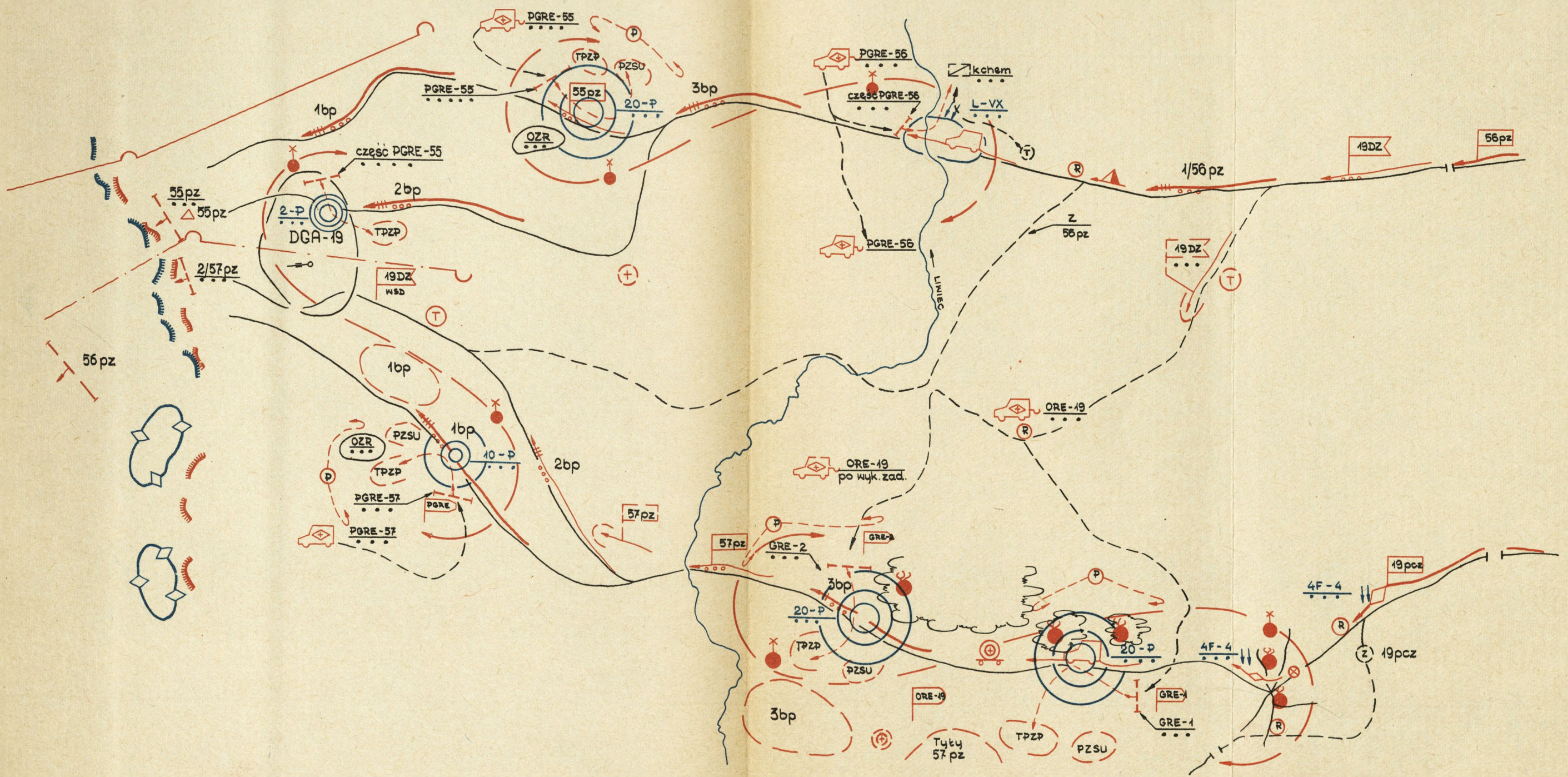
STARSZY POMOCNIK
SZEFA WYDZIAŁU OPERACYJNEGO

ZATWIERDZAM
DOWÓDCA 19DZ

stopień, imię i nazwisko
data

PLAN LIKWIDACJI SKUTKÓW UDERZEŃ BMR NPLA

Załącznik nr. _____
Egz. nr.

SZEF WYDZIAŁU OPERACYJNEGO

stopień, imię i nazwisko

SZEF SZTABU 19DZ

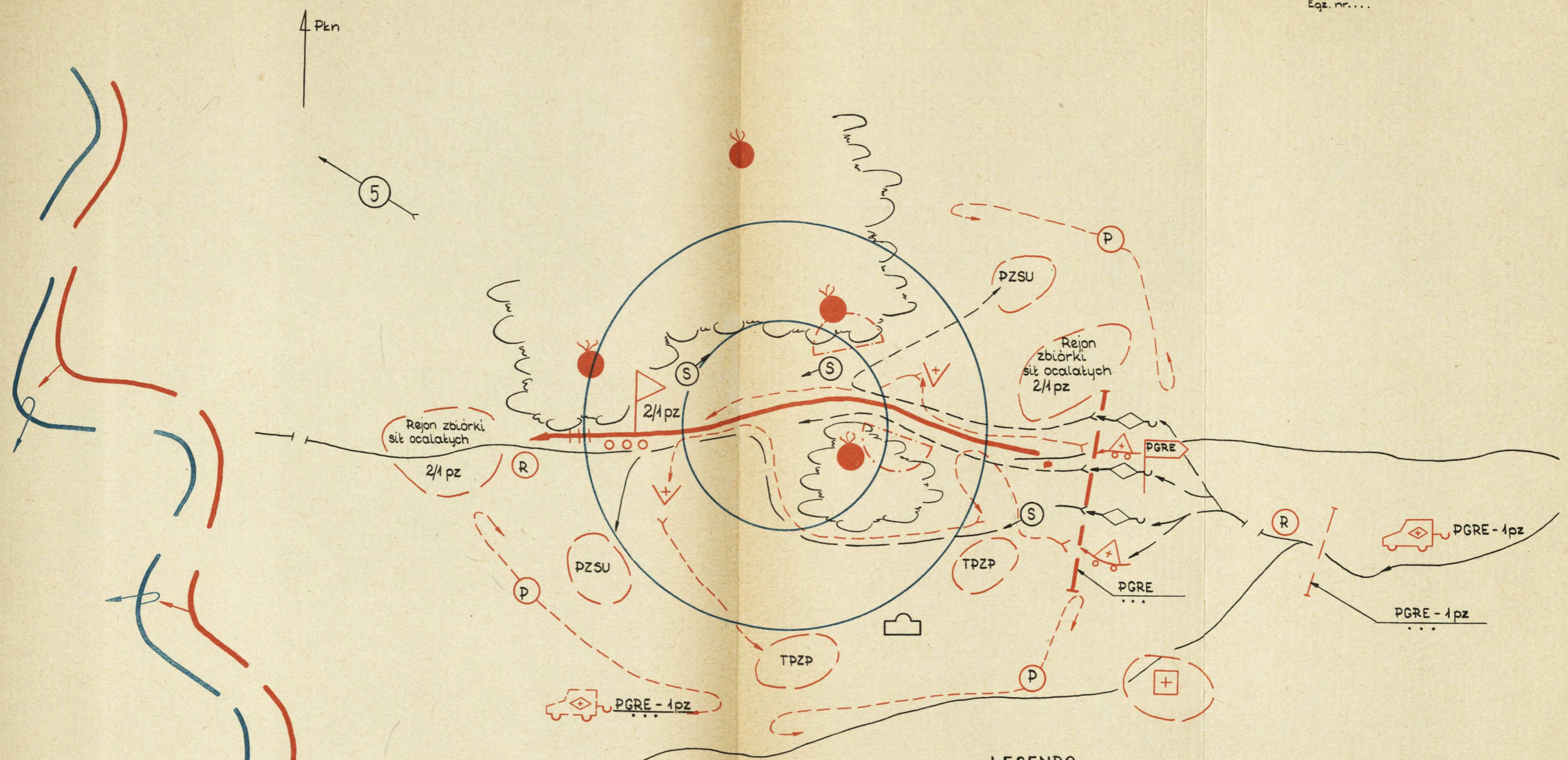
stopień, imię i nazwisko

Wykonano w 100 egz
Egz. nr. 1-100 B. Gł. OZS
Opr. ptk. GODLES
Poz. nr. 4530/ww
Rys. T.D. dn. 28. II. 1975r.

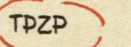

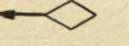

SCHEMAT DZIAŁANIA PUŁKOWEJ GRUPY RATUNKOWO - EWAKUACYJNEJ /PGRE/

Załącznik nr

~~SECRET~~
Egz. nr...

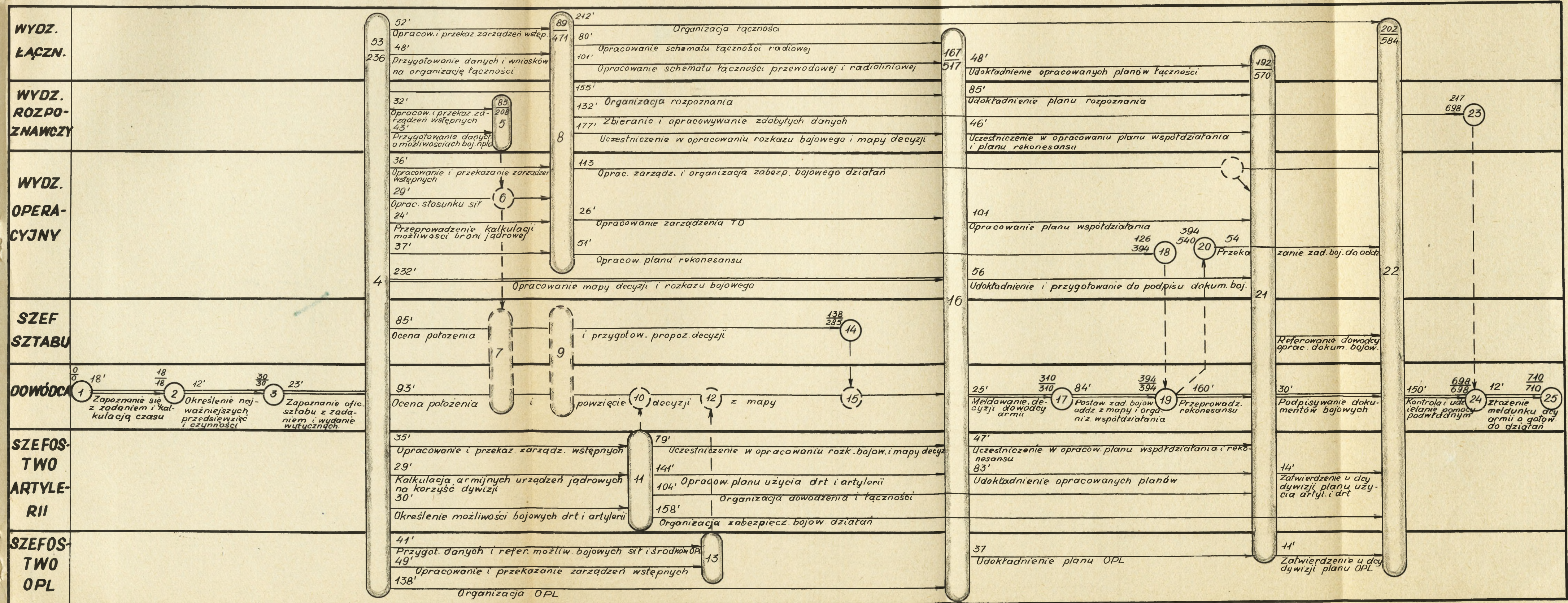

LEGENDA

- patrol ruchomy jako element zaporowy
- tymczasowy punkt zbiórki porażonych
- pułkowa grupa ratunkowo-ewakuacyjna /PGRE/
- drużyna wyszukiwania i wynoszenia porażonych
- drużyna torowania i gaszenia pożarów
- drużyna ewakuacji pojazdów gasiennicowych
- odcinek gaszenia pożaru
- punkt zbiórki poległych

Wykonano w 100 egz.
 Egz. nr. 1-100 B, Gł. OZS
 Opr. plk. GODLEŚ
 Poz. nr. pf. 529/ww
 Rys. T.D. dn. 27. II. 1975r.

MODEL SIECIOWY ORGANIZACJI PRACY ORGANÓW DOWODZENIA ZT PODCZAS PRZYGOTOWANIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH W OPARCIU O DANE STATYST. OTRZYMANE ZE SZTABÓW DZ i DPanc

WYKONANO w 100 egz.
 egz. Nr 1-100/8761 Główna OZS
 ref. ppłk PIOTROWSKI
 rys. Z. L. dn. 28. 2. 75
 nr ks. pf. 335/w.w.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG Wł
Archiwum Działu Złotów Specjalnych

Nr ewid. ~~.....~~

~~Pf~~ 41103